

Den nye udformning af artikel 7, der arbejdes på i OECD, er udelukkende baseret på den direkte metode. Det vil sige uden en videreførelse af den nuværende artikel 7, stk. 4. Til det faste driftssted skal således kunne henføres den fortjeneste, som det faste driftssted kunne forventes at have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, som udøvede den samme eller lignede virksomhed på samme eller lignede vilkår og som under fuldstændige frie forhold afsluttede forretninger med det selskab, hvis faste driftssted det er. Det er derudover hensigten, at der i artiklen skal indgå en formulering om, at der ved fordeling af fortjenesten skal tages hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der benyttes, og den risiko, der påtages af selskabet gennem det faste driftssted og gennem andre dele af selskabet.

Med baggrund i ovenstående foreslås det, at de danske skatteregler tilpasses den forventede udvikling inden for OECD med en ophævelse af selskabsskattelovens § 12. Samtidig er en tilpasning også relevant i lyset af den foreslåede omlægning af pensionsafkastbeskatningen.

Til nr. 4

Efter de gældende regler er udgangspunktet, at den del af et livsforsikringssselskabs formueafkast, der fordeles til egenkapitalen, skal beskattes efter selskabsskatteloven, og den del af afkastet, der fordeles til pensionshensættelserne, skal beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven.

I dag indrømmes livsforsikringssselskaber derfor på selskabsskattesiden fradrag i den skattepligtige indkomst, for hensættelser til de forsikrede, samt årets pensionsafkastskat, jf. selskabsskattelovens § 13, stk. 2, ligesom der i pensionsafkastbeskatningslovens § 14 modsvarende gives et nedslag i pensionsafkastbeskatningsgrundlaget for en del af den selskabsskattepligtige indkomst.

Det er forsikringssselskabet, der ejer de aktiver, der ligger til grund for de ordninger, der findes i selskabet. I unit linked ordninger tilhører de underliggende aktiver ligeledes forsikringssselskabet. Hermed vil det være forsikringssselskaberne, der er skattepligtige af afkastet efter selskabsskattelovens regler. I forhold til pensionsafkastskatten er det ligeledes i dag selskaberne, der er skattepligtige af afkastet af aktiverne. Hvis der ikke var fradragsret for hensættelserne til pensionsopsparerne og pensionsafkastskatten ville der således ske dobbeltbeskatning ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst.

Efter det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 25) vil livsforsikrings-

selskaber fortsat være skattepligtige på institutniveau af tilvæksten i ufordelte hensættelser, jf. forslaget § 8. Efter forslaget kan livsforsikringssselskaberne fradrage den PAL-skat, der vedrører beskatningsgrundlaget opgjort efter PAL § 8 for det indkomstår, der svarer til indkomståret efter denne lov. Det foreslås dog, at fradraget kun kan opnås i det omfang, at indkomstårets skat efter § 8 har reduceret indkomstårets hensættelser eller ydelser til de forsikrede. Dette må sædvanligvis antages at være tilfældet som følge af de regler, som Finanstilsynet har fastlagt for fordelingen af det realiserede resultat mv. mellem egenkapitalen og de forsikrede.

Efter det samtidigt fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 25) vil pensionsopsparerne i et livsforsikringssselskab også blive omfattet af skattepligten, jf. forslaget § 1, stk. 1. Den PAL-skat, der herved pålægges pensionsopsparerne, jf. forslaget § 4, vedrører ikke livsforsikringssselskabet, hvorfor selskabet ikke har fradragsret for denne skat efter denne bestemmelse. Selskabet vil dog fortsat skulle have fradrag for hensættelser til pensionsopsparerne, idet det er et udtryk for, at noget af afkastet er tilgået de forsikrede og hermed ikke skal selskabsbeskattes, men derimod pensionsafkastbeskattes.

Til nr. 5

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af ændringen af selskabsskattelovens § 13, stk. 2, jf. lovforslaget § 7, nr. 4. Ved ændringerne fjernes henvisningen til den pensionsafkastskat, der er omtalt i lovens § 13, stk. 2.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af omlægningen af pensionsafkastbeskatningen, jf. det samtidig hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 25). Princippet i den gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 B for pengeinstitutter er at tilsikre skattemæssig ligestilling for pengeinstituttet mellem puljebaseret opsparing og individuel pensionsopsparing i særskilt depot. Denne ligestilling fastholdes i den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 7

Bestemmelsen svarer i store træk til den gældende § 13 F. Selskabsskattelovens § 13 F blev indført ved lov nr. 1181 af 12. december 2005 for at fjerne de barrierer, som opgørelsesprincipperne i pensionsafkastbeskatningsloven udgjorde for pensionsinstitutternes investeringer i unoterede aktier.